Acte abuzive
comise de elemente străine de mişcarea legionară

COMUNICAT

Ministerul de Interne comunică următoarele:

— Elemente străine de mişcarea legionară îmbrăcate în cămăşi legionare se prezintă la diferite autorităţi de Stat şi persoane particulare în numele organizaţiei legionare şi fac acte de autoritate.

— Toate aceste elemente trebuesc imediat arestate şi date pe mâna autorităţilor poliţieneşti pentru a fi identificate şi predate justiţiei.

— Elementele adevărate legionare aflate în serviciul administrativ şi poliţienesc sunt prevăzute cu împuterniciri speciale emanate dela organele Ministerului de Interne.

— Cererile acestora dacă sunt în cadrul legal pot fi satisfăcute.

— Se atrage atenţiunea tuturor că actele abusive care s'au comis zilele acestea au fost puse la cale de elemente străine de mişcarea legionară pentru a compromite acţiunea de ordine şi îndreptare întreprinsă de Guvern.

D. RADU GYR
A FOST NUMIT DIRECTOR GENERAL AL TEATRELOR

D. Radu Demetrescu-Gyr, conferenţiar universitar, a fost numit director general al teatrelor naţionale, operelor române şi a spectacolelor, din ministerul educaţiei naţionale, cultelor şi artelor, în locul d-lui Ion Marin Sadoveanu, demisionat.

Noui directori la Teatrul Naţional şi Opera Română din Bucureşti

D. H. Acterian, scriitor, a fost numit director al teatrului naţional din Bucureşti, în locul d-lui Ion Marin Sadoveanu, a cărui delegaţie a încetat.

D. Al. Zirra, profesor la academia de muzică din Iaşi, a fost delegat director al Operei Române din Bucureşti, în locul d-lui George Georgescu, a cărui delegaţie a încetat, prin demisiunea ce a prezentat.

Numiri in ministerul educaţiei, cultelor şi artelor

D. Gh. Racoveanu, licenţiat în teologie, a fost numit consilier tehnic onorific la ministerul educaţiei naţionale, cultelor şi artelor, delegându-se cu conducerea direcţiei cultelor din acest departament.

Părintele dr. Liviu Stan, profesor la academia teologică din Sibiu şi părintele dr. Ştefan Palaghiţă, dela parohia Mărcuţa-Bucureşti, au fost detaşaţi în centrala ministerului, delegându-se să exercite atribuţiunile de Inspectori generali pentru culte, iar preotul Ilie I. Imbrescu, fost paroh al bisericii catedralei „Sf. Maria a Mării" din Balcic, refugiat, se repartizează la ministerul educaţiei naţionale, cultelor şi artelor, unde va îndeplini funcţiunea de inspector pentru culte.

INSTALAREA D-LOR RADU GYR, H. ACTERIAN ŞI AL. ZIRRA

Miercuri d. a., d. prof. Traian Brăileanu, ministrul educaţiei naţionale, cultelor şi artelor, a primit jurământul d-lor: Radu Demetrescu Gyr, noul director general al teatrelor; H. Acterian, noul director al teatrului naţional şi G. Racoveanu, consilier tehnic delegat cu conducerea direcţiei cultelor.

După aceasta d. Vladimir Dumitrescu, secretar general al ministerului, a procedat la instalarea d-lor: Radu Gyr şi Acterian la Teatrul Naţional şi a d-lui Al. Zirra ca director la Opera Română.

Instalarea s'a făcut în prezenţa întregului personal artistic. Nu s'a ţinut niciun discurs.

NOUL COMANDANT AL FORŢELOR DE APĂRARE A TERITORIULUI

D. general Gheorghieş Alexandru a fost numit pe data de 15 Septembrie 1940, comandantul forţelor de apărare a teritoriului.

In ajutorul celor două orfane
ale fostului deputat Teodor Creangă

Primim următoarea scrisoare:

Bucureşti, 25 Sept. 1940

Onor ziarul „Universul", Bucureşti

Domnule Director,

„Universul" a îmbrăţişat întotdeauna iniţiativele generoase. Azi s'a întâmplat o sguduitoare tragedie, care înduioşează desigur orice inimă românească.

Fostul deputat şi membru în Sfatul Ţării, Teodor Creangă, din Tighina, refugiat, venise la Bucureşti cu cele două fiice ale sale. Soţia sa rămăsese să caute fetele care erau la nişte prieteni la ţară şi a trimis pe soţul său înainte, de frică să nu fie suprimat de bolşevici. Fetele au ajuns cu ajutorul unor prieteni în ţară, iar mama a fost în imposibilitate să se salveze, rămânând acolo.

Basarabeanul Creangă îşi plângea nenorocirea că a rămas fără soţie şi mamă la copii şi era înfricoşat că nevasta sa n'ar mai fi în viaţă aflând că a fost arestată şi ridicată de bolşevici. Torturat de aceste gânduri — cu toate că cei care l-am cunoscut, am căutat în toate felurile să-l liniştim — şi îngrijorat de soarta care îl aşteaptă, s'a sinucis, asvârlindu-se dela etajul hotelului unde locuia.

Era un moldovean cuminte, blajin, modest şi care nu vroia să trăiască din mila altora.

Eu îi făcusem un ajutor de 10.000 lei lunar şi luasem fiica bacalaureată, practicantă în birourile mele pentru a-l face o carieră.

A venit acum două zile la mine şi mai desnădăjduit. Dându-i ajutorul pe luna în curs, mi-a spus că nu va mai veni să mă supere pentru că nu poate să-şi ducă viaţa aşa mai departe.

Azi am citit cu emoţie sfârşitul său.

Apelez la dvs., şi la toţi care pot da un ajutor, să facem pentru cele 2 copile rămase fără părinţi, un fond de ajutorare. Alătur suma de **lei 10.000** şi vă rog să binevoiţi a face ca cei care citesc aceste rânduri să-şi dea direct obolul acestor orfane (adresa: d-ra Tamara Creangă soc. Asolana str. Cantacuzino 28).

D. subsecretar de stat Corneliu Georgescu, însărcinat cu problema refugiaţilor, m'a autorizat să inscriu Subsecretariatul de stat cu suma de **lei 20.000**.

Cu această ocazie este bine să se cunoască că refugiaţii nu aşteaptă să trăiască din milă, ci vor soluţiuni prin care să poată fi puşi în situaţia să muncească şi să-şi agonisească existenţa, aşa că este de dorit ca ele să nu întârzie ca să nu cunoaştem şi alte nenorociri ca cea întâmplată azi.

Cu bunăvoinţă şi cu tragere de inimă din partea conducătorilor întreprinderilor ce avem în ţară, este cu siguranţă posibil, ca toţi cei pe care soarta i-a lovit atât de greu, părăsindu-şi avutul şi neavând posibilitate de a-şi agonisi existenţa, să fie întrebuinţaţi, aşa încât să nu mai fie nevoie să aştepte ajutoare materiale dela Stat sau dela caritatea publică.

Cu deosebită consideraţiune,

I. Manolescu Strunga

TRIBUNA LIBERĂ

CETATE UNIVERSITARĂ LA ALBA-IULIA!
Scrisoare deschisă d-lui general Ion Antonescu

de prof. univ. VALERIU MOLDOVAN

Domnule General,

Nu mă număr printre iscusiţii şi smecherii care ştiu să îmbrace *interesele lor particulare* sau locale în haina ademenitoare a unui *interes public!*

Peste câteva zile voi fi trecut şi de drept la pensie.

Imi va fi deci absolut *indiferent* unde se va statornici Universitatea română din Cluj.

Două treimi din viaţă le-am petrecut sub apăsătoarea stăpânire maghiară.

Am luptat cu peana şi cu cuvântul pentru acest nenorocit Ardeal, pe care l-am iubit cu fanatism.

Azi, când privesc pe hartă trupul lui spintecat în două, cred şi mărturisesc că D-zeu mă va învrednici să îmi aştern capul spre veşnică odihnă în pământul sfânt al *Ardealului românesc întregit.*

Iată *titlul* şi *îndreptăţirea* intervenţiei mele de faţă, în chestiunea mult discutată a noului sediu al Universităţii din Dacia superioară.

După modesta mea părere, care nu are alt merit decât de-a *tălmăci dorinţa sutelor de mii de Români, de pe întreaga vale a Mureşului, a Târnavelor, a Munţilor apuseni, de pe câmpia Ardealului ca şi a Hunedoarei nu există altă soluţie mai românească, mai justă şi mai practică decât aceea cuprinsă în formula:*

Cetate Universitară la Alba Iulia!

Nu mă refer decât în treacăt la argumentul istoric. Alba Iulie a fost şi este cetatea sfântă a *multelor* noastre pătimiri şi a *prea puţinelor* zile de glorie.

Dela mitropolitul Sava Brancovici până la craiul munţilor, Avram Iancu, Alba Iulia a fost întotdeauna dureros de prezentă în istoria sbuciumatului Ardeal.

Nu lipsesc însă argumentele nici în ce priveşte *comandamentele prezentului* şi chiar ale *viitorului:*

Misiunea istorică a elementului român din Ardeal nu se poate mărgini numai la acţiune de penetraţie pacifică a oraşelor pe cari stăpânirea românească le-a găsit aici în anul 1918.

Poporul român trebue să creeze aici, în Ardeal, *un mare oraş românesc, care să poarte din naştere pecetea geniului nostru constructiv.*

Mica Alba Iulie de azi e singura indicată, să servească de *nucleu şi loc de aşezare pentru Alba Iulia cea mare de mâine!*

Singurul mijloc de înfăptuire, chiar de accelerare a acestui oraş mare românesc este prefacerea lui imediată într'o *cetate universitară.*

Situată în cel mai românesc şi mai bogat centru al Ardealului, Alba Iulia, fermentată de idealismul şi vigoarea tinerească a miilor de studenţi ce se vor perinda pe aici, condusă în cele spirituale de un corp profesoral *purificat de unele elemente parazitare şi acaparatoare, va deveni într'un ritm aproape american, marele oraş românesc al Daciei superioare!*

Să nu uităm însă nici de avantajele de *ordin economic şi geografic.*

Situaţia într'un ţinut bogat, Alba Iulia mare de mâine va ridica la potenţe nebănuite standardul economic şi cultural al sutelor de mii de ţărani deştepţi şi harnici de pe valea Mureşului, a Târnavelor ca şi a Munţilor Apuseni.

Din punct de vedere al mijloacelor de comunicaţie, Alba Iulia este *centrul geografic* atât al Ardealului mutilat de azi, cât şi al celui reîntregit de mâine.

In deosebi, în ce priveşte facultatea de medicină şi clinicele ei, Alba Iulia va fi *centrul cel mai lesne accesibil* pentru toţi Românii ardeleni dela Nord şi Sud, dela Răsărit şi Apus.

Este adevărat, că cetatea universitară la Alba Iulia, unde totul trebue creat din pământ, va reclama multe milioane grele, chiar în ipoteza că în viitor nu se va mai fura nici un ban!

Opera grandioasă, pe care abia ne-o putem imagina cu ochii sufletului nostru de azi, obosit şi fără elan, va răsplăti însutit şi înmiit investirile ce le vom face.

D-le general!

Legaţi-vă numele de această operă. Căci ştiţi vorba lui Coşbuc:

„Multe's ţări, cum credem noi Iar mâine nu's".

Cetatea universitară şi pe urma ei Alba Iulia mare *vor rămâne,* mărturisind „aere perennicis" despre geniul constructiv al unui general român, ajuns în fruntea Statului în clipele cele mai tragice ale existenţei sale bimilenare.

Inchei cu cuvântul de ordine înscris în fruntea acestor rânduri:

Cetate Universitară la Alba Iulia!

Prof. VALERIU MOLDOVAN

N. R. — *Publicăm această scrisoare cu încredinţarea că înfiinţarea unei cetăţi universitare la Alba Iulia poate şi trebue să reprezinte soluţia românească a viitorului.*

Socotim însă, că o soluţie provizorie a instalării universităţii din Cluj la Alba Iulia s'ar lovi de numeroase dificultăţi în timpurile excepţionale de astăzi.

Decret-lege privitor la adăugirea a trei aliniate la art. 162 din Codul Justiţiei Militare

Art. I. — La articolul 162 din codul justiţiei militare se adaugă următoarele alineate:

„Delegaţii Ministerului Apărării Naţionale prevăzuţi de art. 143, punctul „h", pentru desăvârşirea cercetărilor şi numai când necesitatea va cere, vor putea solicita Procurorului General al Curţii Militare de Casare şi Justiţie a emite mandat de deţinere.

„Mandatul de deţinere împotriva persoanelor bănuite are putere 30 zile şi la nevoie poate fi reînoit numai încă 30 zile.

„Punerea în libertate de sub puterea acestor mandate se va face motivat, de către Procurorul General Militar".

Art. II. — D. subsecretar de stat la departamentul apărării naţionale pentru armată, este însărcinat cu executarea prezentului decret-lege.

Mişcarea legionară
Comunicat

Şefii de regiuni şi judeţe vor organiza sedii în organizaţiile respective. E de preferat să fie prevăzute cu telefon.

Se va evita ca aceste sedii să fie instalate în localurile vreunei autorităţi publice: prefectură, primărie, etc.

După executarea acestei dispoziţii se va raporta, iar până atunci, şefii de regiuni şi judeţe să-şi trimită de urgenţă adresele lor actuale, la secretariatul general al mişcării legionare, biroul organizării, str. Imprimeriei nr. 3.

Bucureşti 25 Septembrie.

Secretariatul general

Tipuri din ţara Ouaşului

Problema evreească în Franţa

Telegramele au relatat, în dese rânduri, despre accentuarea unei mişcări antisemite în Franţa. Marele hebdomadar francez „Gringoire" explică, sub semnătura d-lui Paul Lombard, cauzele acestei mişcări în următorul articol:

„Ar fi o naivitate să ne închipuim că problema aceasta a fost pusă acum. E pusă de 2000 de ani.

Este totuşi exact, că îngăduinţa şi slăbiciunea noastră au permis acestei probleme eterne să îmbrace o acuitate actuală.

Să nu încerce să se instituie polemici pentru sau contra antisemitismului. Să explicăm, mai de grabă, încă odată evreilor, cauza pornirii universale împotriva lor.

*

Aceasta se explică mai întâi prin indiscreţia lor, în sensul etimologic al cuvântului, adică prin lipsa lor de discernământ şi de tact. Aceşti nomazi, cari n'au sădit nicăeri decât coturi, tot atât de uşor de luat ca şi de instalat, au afişat totdeauna dispreţul faţă de popoarele a căror ospitalitate o exploatau.

Despre ei s'ar putea spune, modificând uşor, o frază celebră: „Oameni cari nu se jenează în casa altora şi cari jenează pe cellalţi la ei acasă...".

Au cotropit compartimentele activităţii franceze, nelăsând loc autohtonilor. Cinematograf, teatru, bancă, au început prin a-şi asigura toate aceste domenii, în care banul e rege.

Nici unul dintre ei nu este muncitor. Nici unul nu e agricultor. Atavismul nu-i predestinează decât comerţului. Să nu se spună că vorbim cu patimă. Shakespeare a zugrăvit pe Shylok după natură.

Au acaparat apoi profesiunile libere. S'au făcut medici, avocaţi, ziarişti. Au triumfat.

De-atunci, nu le-a mai rămas decât un pas ca să câştige pământul Făgăduinţei: politica. Lista personalului cabinetelor ministeriale era mai ales, din zilele binecuvântate ale d-lui Léon Blum, o listă de nume din Vechiul Testament.

Pe acest bătrân pământ galic, cutropitorii nici nu ne-mai acordau statutul de favoare al minorităţilor etnice.

Pe deasupra, au mai voit şi războiul.

Alţii se săturaseră de orgoliul şi de tiranica lor putere. După ce le-am dat adăpost, pâine şi stare civilă, au găsit că nu era deajuns, şi au hotărît să facă din noi cruciaţi. Stranii cruciaţi, însărcinaţi să-i răzbune pe persecutorii lor.

Şi sub presiunea lor, Franţa a trebuit să facă războiul. N'o spunem noi. Ci d. Lekah, zis Lecache, care se plângea în plin război, că nu exista cenzură pentru ziarele de pe front. Căci unul dintre aceştia a îndrăznit să releve cuvintele în care d. Lecache afirma că spre a răzbuna pe fraţii lui, armata franceză fusese mobilizată.

S'a întors roata. Aceasta nu se justifică, nu se demonstrează, ci se constată, Franţa e sătulă. A căpătat o indigestie din cauza evreilor. Nepăsarea lor faţă de nenorocirile patriei, uşurinţa cu care strâng corturile, faptul că nu se sinchisesc de ţară şi nu se gândesc decât la bani, şi mai ales faptul că sunt eterni nomazi, a plictistit Franţa. Câţiva evrei au simţit supărarea Franţei şi au plecat fără să-i mai aştepte verdictul.

Alţii, în schimb, au rămas. Le mai rămâne un coltişor din Franţa — Franţa liberă — unde speră să mentină o colonie care nu va fi aspră decât pentru noi.

Să-i prevenim însă imediat că este o eroare, care ar putea fi plătită scump.

Antisemitism? Nu. Ci o simplă nevoe de a fi între noi, între oameni, cari vorbesc aceeaş limbă, cari au aceeaş civilizaţie şi sunt de aceeaş rassă. La rigoare, îţi împărtăşeşti bucuriile cu un străin. Niciodată durerile. Niciodată doliul.

Trebue să plângem. Să muncim. Să suferim.

Dar numai între francezii din Franţa.

Dacă aceasta înseamnă antisemitism, atunci suntem din tot sufletul antisemiţi.

Şi de vreme ce la noi nu mai e nimic de jefuit, nimic de câştigat, nimic de confiscat şi nu mai sunt trusturi, toţ lor le mai facem un serviciu, spunându-le: plecaţi!"

Pentru cei cari vor să ajute
studenţimea refugiată basarabeană

Primim următoarele:

Rugăm toate instituţiile publice şi particulare, precum şi persoanele care vor să vină în ajutorul studenţilor refugiaţi, să nu acorde niciun ajutor studenţilor care se vor prezenta individual.

Motivul pentru care cerem acest lucru este că un număr dintre studenţii refugiaţi şi nerefugiaţi şi-au făcut o meserie din a se prezenta la diferite instituţii ridicând sume destul de mari şi numai pentru ei.

Or, cum numărul studenţilor refugiaţi basarabeni anunţaţi până la 25 Sept. 1940 se ridică la 517, cea mai mare parte din ei, după epuizarea fondurilor pe care le pot acorda binevoitorii donatori rămân fără niciun ajutor.

Comitetul cercului studenţilor refugiaţi Basarabeni roagă pe această cale pe toţi cei care au de gând să vină, în mod efectiv în ajutorul numărului total de studenţi refugiaţi basarabeni să binevoiască a anunţa comitetul cercului studenţilor refugiaţi basarabeni la sediul său din str. Gogu Cantacuzino nr. 21, Bucureşti I.

Totodată atragem atenţiunea studenţilor refugiaţi basarabeni că este cu desăvârşire interzis să circuleze orice ajutor în mod izolat.

Cei ce vor continua şi mai departe să se prezinte la diferite instituţii, vor fi eliminaţi din rândul studenţilor basarabeni.

Cercul studenţilor refugiaţi din Basarabia

Prinderea şi arestarea unei periculoase bande de spărgători la Buzău

Buzău, 24 Septembrie

Judeţul şi oraşul nostru erau dela o vreme terorizate de o bandă de spărgători bine organizată. Spargerile şi furturile se ţineau lanţ. Prada era distribuită de mai multe femei şi bărbaţi, complici. Acum câteva zile însă, gardianul public Dobre Dumitru, a reuşit să aresteze pe Constantin Raicovici zis Tili, şeful bandei. Inainte de a se supune somaţiilor ce i s'a făcut, Raicovici a tras mai multe focuri de armă asupra gardianului, fără a-l nimeri însă.

Adus la oficiul poliţiei, Raicovici, care este un vechi client al autorităţilor locale, a mărturisit toate loviturile date, arătând totodată şi numele tovarăşilor săi din bandă.

Aceştia sunt: C. Feraru zis Filigrama, Ciorec Gavrilă şi soldaţii Geoacăr Constantin şi Toni Petre, din compania 4 C.F.R.

La rându-le, şi aceştia au recunoscut activitatea pe care au depus-o alături de Raicovici.

Cu actele dresate, întreaga bandă a fost înaintată parchetului local. D. procuror Constantin Bascovici, primul procuror gerant al tribunalului, examinând actele, a deschis acţiune publică împotriva lui Constantin Raicovici zis Tili, Ciovarec Gavrilă şi soldaţii Geoacăr Constantin şi Toni Petre.

A fost scos de sub urmărire Zamfir C. Feraru zis Filigrama. S'a pus concluziuni de arestare numai pentru Raicovici, Ciovarec şi Geoacăr. Soldatul Toni Petre a fost trimis în judecată fără concluziune de arestare.

Cabinetul I de instrucţie a şi emis aseară mandat de arestare împotriva celor trei, iar astăzi dimineaţă tribunalul le-a confirmat pe toate.

Cercetările vor continua la cabinetul de instrucţie.

Este locul să remarcăm aci că, prinderea acestei bande se datoreşte în mare măsură d-lui major Dim. Iliescu, comandantul legiunei de jandarmi şi d-lui Mihail Roşeţeanu, chestorul poliţiei, cari au stăruit şi ordonat ca organele poliţiei să urmărească şi să prindă această bandă.

Eliminarea evreilor
din „Uniunea ziariştilor profesionişti din Bucureşti"

Comitetul „Uniunii Ziariştilor Profesionişti" din Bucureşti, întrunindu-se Miercuri în şedinţă, a hotărît eliminarea membrilor evrei din Uniune.

COMITETUL

Un comunicat
al subsecretariatului de stat al colonizărilor şi populaţiei evacuate

Subsecretariatul de Stat al colonizărilor şi populaţiei evacuate aduce la cunoştinţa refugiaţilor interesaţi următoarele:

Pe baza comunicatului nostru din 25/IX/940 apărut în presă se prevede complectarea de noui declaraţii. Acestea se vor face pe formulare tip stabilite de către acest Subsecretariat şi se vor distribui odată cu instrucţiunile respective prefecturilor şi primăriilor pentru a fi puse gratuit la dispoziţia celor interesaţi.

Data când se vor pune la dispoziţie aceste formulare se va aduce la cunoştinţă pe calea publicităţii.

Audienţele la d. secretar general al ministerului de justiţie

Audienţele la d. D. D. Gerota, secretar general al ministerului de justiţie au loc:

Pentru chestiuni interesând funcţionarea justiţiei, în fiecare zi la orice oră.

Pentru d-nii magistraţi în toate zilele de lucru, între orele 12—14.

Pentru public numai Marţi şi Vineri între orele 12—14.

Inscrierile la şeful de cabinet.

Orice audienţă nu poate trece de 10 minute.

Chestiunile vor fi prezentate în scris.

Sinuciderea unui bătrân

Arad, 24 Sept.

Din comuna Sebiş se anunţă sinuciderea moşneagului Demian Jereucţean, în vârstă de 73 ani. Numitul suferea de o boală incurabilă şi şi-a curmat firul vieţii prin strangulare.

Muzee regionale
II
de prof. G. OPRESCU

In articolul meu precedent vorbeam despre utilitatea şi, relativ, uşoara realizare a muzeelor regionale. Spuneam atunci că, în oraşele de munte şi de deal, a căror istorie este mai veche, şi în care au rămas adesea urme din veacurile trecute, s'ar putea întrebuinţa în acest scop una sau alta din clădirile religioase venerabile, ce au ajuns tefere până la noi. Destul au fost transformate în temniţe, în cazărmi şi în balamucuri, spre marea durere a urmaşilor celor cari ar fi voit să facă din ele lăcaşuri de cultură şi de rugăciune. Cel puţin astfel li s'ar da o întrebuinţare mai utilă şi mai conformă cu menirea lor primitivă.

Voi lua astăzi un exemplu concret spre a demonstra adevărul celor afirmate de mine, o pildă de ce s'ar putea face în oricare din oraşele cu caracter istoric: mănăstirea lui Negru Vodă din Câmpulung. Printre clădirile ce înconjurau biserica, în partea dreaptă, se găseşte un grup de case, aproape izolat. El este azi deteriorat, în proastă stare, dar a păstrat mult din caracterul său trecut, în orice caz „scheletul" său arhitectonic. Deteriorarea îi vine dela focul ce a mistuit mare parte din casele din jurul mănăstirei, chiar şi frumosul turn al clopotniţei, una din podoabele arhitecturii noastre din sec. al XVII-lea. Din pricina unui internat, cuibărit fără rost în curtea mănăstirei, şcoală al cărui director n'a putut sau n'a vrut să găsească în „cheltuelile de întreţinere" suta de lei pentru măturatul coşurilor, un dezastru fără precedent s'a iscat, care ar fi putut avea urmări şi mai grozave decât cele pe care le-am înregistrat. Din bunăvoinţa autorităţilor, mai ales a d-lor Victor Slăvescu şi C. Alimănişteanu, mi se pare, totul s'a putut reface, numai această parte a clădirei nu. Ea este şi azi jumătate ruinată; şi tocmai aici, cu puţine parale, s'ar putea instala muzeul regional al Muscelului.

Zidirea, mai ales zugrăveala, care se mai simte pe ici, pe colo, par să fie din secolul al XVIII-lea, când s'a reparat mănăstirea (în 1737), după un foc năprasnic ce o consumase. Unele ornamente în zid au putut fi adăogate ulterior, la începutul sec. al XIX, când din nou s'au făcut reparaţii, în urma unui cutremur. Din ce constă ea? Pe o pivniţă boltită, unde — la lumină electrică — s'ar putea face un lapidariu, cu toate pietrele de mormânt, azi răspândite în curtea mănăstirii şi expuse pleirei, se ridică construcţia cu un cat, solidă, impunătoare în simplicitatea ei, armonioasă. Sçara este exterioară zidului, însă acoperită, şi făcând parte din planul clădirii. Ea duce într'un pridvor larg, susţinut de şapte stâlpi, cel dela colţ dublu iar cel din fund prins jumătate în zid. Pe unii din stâlpi au mai rămas câteva slabe urme din vechile frescе. De aici se fac mai multe intrări. Una duce printr'un coridor boltit în formă de leagăn, la două camere din fund. Coridorul are ferestre mici, prin care intră o lumină discretă, de navă de biserică, şi, săpată chiar în zid, o firidă, din care uşor s'ar face o vitrină. Prima cameră, ceva mai mică, este şi ea boltită în formă de leagăn, cu trei ferestre scunde şi înguste. Camera următoare este jumătate boltită în formă de leagăn şi jumătate cu muchii. Ultima boltire a fost ulterioară construcţiei primitive, căci ornamentele în stuc, care înconjoară aici chenarul ferestrelor, au fost ţia colţuri acoperite de marginea bolţei. Toate aceste detalii pitoreşti, care învederează viaţa îndelungată a clădirei, pot fi minunat utilizate de un bun organizator de muzeu. Şi aici o nişe în zid, s'ar putea transforma în vitrină. Iar grosimea zidurilor, acea impresie de forţă masivă şi durabilă, evidentă ori încotro ne îndreptăm ochii, dau tocmai ideia ce se cuvine ca fiecare din noi să o dobândească dela un astfel de muzeu. In toată această parte s'ar putea pune exemplarele de artă religioasă: icoane, cărţi vechi, odoare, vestminte sacerdotale.

Din foişorul dela intrare se trece în alte două încăperi: Intr'una direct, într'alta printr'un mic coridor, cu o uşe delicioasă, de piatră, în formă de arcoladă, sprijinită pe două coloane simple, încastrate în zid, care aduce un parfum oriental, în toată construcţia. Coridorul şi sala ce-i urmează ar fi potrivite tot pentru arta veche. Boltirea în muchi, podoabele în stuc dela pervazul uşilor şi dela ferestre, urmele de frescă din chenarul chiar al ferestrelor, fac din acest loc cel mai propriu pentru o expunere de obiecte vechi. Cealaltă sală, mai spaţioasă, mai nouă, cu micul iatac ce o continuă, ar putea fi utilizată pentru arta ţărănească.

O restaurare inteligentă, sub direcţia unui arhitect al Comisiei monumentelor istorice, n'ar costa mai mult de 200.000 lei. Cu această sumă s'ar putea pune bazele unui frumos muzeu regional, într'unul din oraşele cele mai vechi ale ţării, 200.000 mii lei, nu sutele de milioane, cheltuite cu Luna Bucureştilor de caraghioasă memorie, cu falsul său aer monumental şi cu devizele cu litere de un metru, eroice numai pe aceste ziduri de paiantă şi de carton.

CRUCEA SFINTEI FECIOARE DIN FERENTARI

Intre grădinile de crizanteme din câmpia Ferentarilor, în marginea Bucureştilor, s'a desfăşurat Duminică la orele 16 după amiază, o înălţătoare solemnitate.

Un creştin cucernic a ridicat pe locul pe care se ridica cu trei veacuri în urmă schitul Prea Curatei Născătoare de Dumnezeu, o cruce de marmoră neagră, dedicată Sfintei Fecioare Maria ca ocrotitoare a pământului şi poporului românesc.

In prezenţa unei mari mulţimi de credincioşi din cartierele Ferentari, Belu, Şerban-Vodă, Măgurele şi Rahova s'a oficiat serviciul divin de către Sf. sa protoereul capitalei dr. Traian Costea şi preoţii Nicolae Stoicescu (Belu), Moise Vişoiu (Parcul Rahova) şi C-tin Rădulescu (Ferentari), răspunsurile fiind date de mulţimea credincioşilor în cor.

După terminarea slujbei, păr. protoereu dr. Traian Costea a făcut apologia Sfintei Fecioare ca ocrotitoare a ortodoxiei şi a neamului omenesc.

După sfinţirea bisericii din Ipoteşti

Botoşani, 23

Am relatat eri felul în care s'a desfăşurat solemnitatea sfinţirii bisericei şi inaugurarea muzeului din Ipoteşti, satul în care au trăit părinţii şi a copilărit marele nostru poet Mihai Eminescu.

Adăugăm că, după solemnitate, a avut loc o masă la care au participat reprezentanţii autorităţilor în cap cu I. P. S. S. mitropolitul Irineu al Moldovei şi al Sucevei.

Au ţinut cuvântări ocazionale, I. P. S. S. Irineu, păr. protoereu Al. Dolinescu şi fostul prefect d. col. Craiu.

Soldat aruncat din tren de mai mulţi unguri civili

Buzău, 24 Sept.

Organele C. F. R. şi parchetul local au fost anunţate că astăzi dim. în staţia Cilibia, a fost găsit rănit grav şi în agonie, soldatul Boch Gheorghe. După 30 minute soldatul şi-a revenit şi la întrebările ce i s'au făcut, a declarat că a fost svârlit din tren de un grup de civili unguri, care mergeau spre Galaţi.

S'au dat telegrame pentru identificarea şi arestarea acestor criminali.

Faptul a produs o vie indignare la Buzău.

A apărut în editura „Universul"

TUDOR N. PUPEZESCU

Caiet de Caligrafie:

NOU No. 19 Scrierea curentă (rapidă) Lei 18.—
No. 10 Scrierea curentă (rapidă) Lei 18.—
No. 11 Scrierea curentă (rapidă) Lei 18.—

P. S. Caietele sunt prevăzute şi cu modelul respectiv.

Bloc Desen:

Murillo No. 50 (curs inferior) lei 50.—
Murillo No. 70 (curs superior) lei 70.—

P. S.—Blocurile pentru cursul superior sunt prevăzute cu caiet de schiţe şi caiet de notiţe.

Părerea d-lui Profesor Iosif I. Gabrea despre „CAIETELE DE CALIGRAFIE" alcătuite de d. TUDOR N. PUPEZESCU:

. . . . . .

...Totodată te felicit pentru realizarea lor; desigur, aşa zisele „dexterităţi", — printre care se numără şi caligrafia — trebuesc tratate cu o deosebită grije de sufletul copilului. Modelele să-i fie îndrumător, dar să nu-i înnece spontaneitatea şi plăcerea de a lucra. Prin simplitatea lor, caietele d-tale ţin seamă de aceste condiţii şi de aceia sunt îndreptăţit să-ţi urez din toată inima cel mai desvârşit succes în răspândirea lor.

Comenzile se primesc la Librăria „Universul"

Se expediază şi contra ramburs